

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9054/2021
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуда Апелационог суда у Београду Гж 9485/19 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9485/19 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9485/19 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6354/17 од 24.08.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, исплати износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.04.2018. године до исплате, као и трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9485/19 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 6354/17 од 24.04.2018. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене

судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Тужилац је као припадник ВЈ учествовао у борбеним дејствима за време НАТО бомбардовања у периоду 24.03.1999. до 26.06.1999. године. Правноснажном пресудом, одбијен је тужбени захтев због застарелости потраживања накнаде нематеријалне штете, код утврђења да је обољење које је код тужиоца настало као последица изложености борбеним дејствима, из акутног у хронично стање прешло 01.01.2000. године, а да је тужба поднета 15.01.2014. године, по протеку рока из члана 376.300. Сходно наведеном, другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањем израженим у одлукама ревизијског суда, у погледу рачунања тока застарелости потраживања накнаде штете, према коме сазнање за штету подразумева не само сазнање да је штета настала, већ и сазнање о њеном обиму (пресуда Рев 3867/2018 од 03.10.2018. године). Пресуде које је тужилац уз ревизију приложио, нису доказ о различитом поступању судова у истој чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна и супротном пресуђењу судова о истом захтеву.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозволљеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба је поднета 15.01.2014. године, ради накнаде штете, а побијана вредност предмета спора износи 300.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је у конкретном случају реч о имовинско – правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић